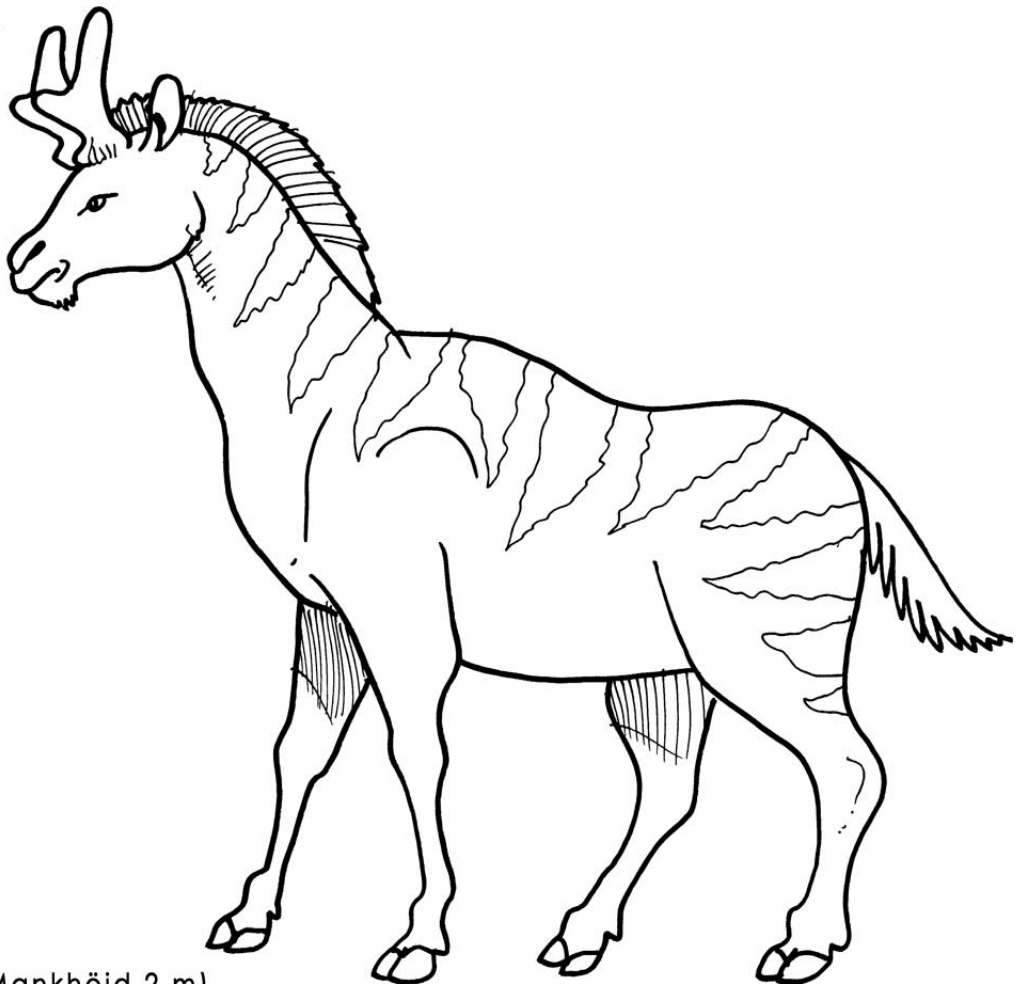

Pliocen

5,5-2,5 miljoner år sedan

Djurlivet liknar Miocens på många sätt, men med vissa viktiga skillnader. Släktingar till människoaporna har rest sig upp på bakbenen och går nu helt upprätt. De lever och jagar i mindre flockar. Det är dessa som är människans mest avlägsna förfäder. Hjortdjuren finns överallt i Nordamerika och Eurasien. Däremot försvinner Nordamerikas noshörningar. Från Sydamerika sprider sig de jättelika bältdjuren och sengångarna. Under denna tidsperiod växer Syd- och Nordamerika samman. Detta gör att många djur börjar vandra mellan kontinenterna. Vid polerna har isarna blivit så stora att hela jordens klimat kyls ner. Många skogar försvinner och blir stäpper istället. Pliocens natur liknar den nutida mycket.

Mesembriportax (Mankhöjd 2 m)

Det här var ett kraftigt, storvuxet djur som strövade över savannerna i södra Afrika under pliocen. Mesembriportax var troligen inte särskilt snabb, och andra mindre slidhornsdjur dök efter hand upp och ersatte arten. Mesembriportax hade medelstora tudelade horn på hjässan. De användes antagligen bara för strider mellan rivaliserande hannar. Som försvar kunde djuret utdela kraftfulla sparkar. Här hade den verkligen storleken på sin sida. Närmaste släkting idag är nilgaiantilopen.